

คุณนาย ลองนึกดูสิว่าใครรักคุณ!

โดย แมรี เบรนซ์ลีย์
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

ร็อกซี่ชอบมองดูบ้านทุกๆ หลังในละแวกบ้าน ขณะที่เธอเดินกลับบ้านจากโรงเรียน บ้านหลังหนึ่งมีสุนัขตัวหนึ่งส่งเสียงเห่าและกระโดดขึ้นลงอยู่ที่หน้าต่าง บ้านอีกหลังหนึ่งมีนกร้องจ๊อบๆ อยู่บนต้นไม้

แล้วถัดไปก็เป็นบ้านของคุณนายเบงค์ คุณนายเบงค์เคยเป็นครูชั้นประถม 3 ของเธอ และเธอก็เป็นครูคนโปรด

ของร็อกซี่ด้วย ร็อกซี่มักจะโบกมือให้คุณนายเบงค์เสมอเมื่อเห็นเธอนั่งอยู่บนเก้าอี้ที่ระเบียงหน้าบ้าน คุณนายเบงค์มีท่าทางเป็นมิตรและมีความสุขเสมอ

แต่วันนี้เก้าอี้ที่ระเบียงกลับว่างเปล่า บ้านก็ดูเงียบเหงา แม้แต่แมวที่ชื่อเซสเตอร์ของคุณนายเบงค์ก็หายไป

ร็อกซี่จำได้ว่าคุณแม่บอกเธอว่าคุณนายเบงค์ไม่สบาย เธอไปโรงพยาบาลทุกวันเพื่อรับการรักษา ร็อกซี่รู้สึกเศร้า เธออยากทำอะไรดีๆ ให้คุณนายเบงค์บ้าง แต่จะทำอะไรดีล่ะ?

ร็อกซี่มองไปรอบๆ ฝูงผึ้งที่บินจากดอกไม้ดอก

หนึ่งไปอีกดอกหนึ่ง แล้วเธอก็ निकออก!

ร็อกซี่วิ่งกลับบ้านและเก็บดอกกุหลาบจากสวนของเธอ เธอกลับไปที่บ้านของคุณนายเบงค์และวางดอกกุหลาบนั้นไว้ที่ระเบียงหน้าบ้าน

วันรุ่งขึ้น ร็อกซี่วางดอกทานตะวันไว้บนเก้าอี้ของคุณนายเบงค์ และวันต่อมาเธอก็วางดอกเดซี่ไว้หน้าประตูบ้าน ร็อกซี่เอาดอกไม้มาวางให้คุณนายเบงค์ทุกวันเป็นเวลาสองสัปดาห์ เธอจะระวังไม่ให้มีใครเห็น

ระหว่างทางกลับบ้านในวันหนึ่ง ร็อกซี่เห็นคุณนายเบงค์นั่งอยู่ที่ระเบียงหน้าบ้าน เธอถือดอกไม้ไว้ในมือ

“ร็อกซี่” คุณนายเบงค์พูด “ดูดอกไม้ที่สวนงามของฉันสิ มีคนเอามาวางไว้ให้ฉัน แต่ละวันมีดอกไม้ดอกไม้ใหม่รอฉันอยู่เสมอเมื่อฉันกลับจากโรงพยาบาล”

ร็อกซี่ยิ้ม “คุณรู้ไหมว่าใครเป็นคนเอามาให้?”

คุณนายเบงค์ยิ้มตอบ “ไม่ว่าจะเป็นใครฉันก็อยากจะขอบคุณพวกเขาจริงๆ”

“คงจะเป็นคนที่รักคุณแน่ๆ!” ร็อกซี่พูด

“ฉันตั้งตาคอยที่จะได้ดอกไม้ดอกไม้ใหม่ทุกวัน” คุณนายเบงค์พูด “ดอกไม้ดอกไม้แรกอยู่ที่ระเบียงของฉัน”

“คุณคิดว่าแมวของคุณคาบเอามาไว้หรือเปล่าคะ?” ร็อกซี่ถาม

“เซสเตอร์ชอบทำให้ฉันประหลาดใจ แต่มันก็ไม่เคยเอาดอกไม้มาให้นะ” คุณนายเบงค์หัวเราะ “แล้วดอกไม้บนเก้าอี้ของฉันล่ะ?”

“สุนัขเพื่อนบ้านหลังนั้นคาบมาไว้หรือเปล่าคะ?” ร็อกซี่ยิ้มกว้างขึ้น

“แล้วที่ประตูบ้านฉันล่ะ?”

“กระรอกหรือคะ?”

“โอ้” คุณนายเบงค์พูดพลางหัวเราะ “ฉันไม่รู้เลยว่ามีสิ่งมีชีวิตมากมายที่รักฉัน! แต่ดอกไม้ช่วยทำให้ฉันรู้สึกพิเศษจริงๆ”

ร็อกซี่มีความสุขจนแทบเก็บอาการไม่อยู่ เธอดีใจที่ได้ช่วยทำให้คุณนายเบงค์กลับมายิ้มได้อีกครั้ง ●

เรื่องนี้เกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกา

ภาพประกอบจาก ADOBE STOCK